

mer frem i dagens lys. Derfor kan det være en god idé at få skrevet beretningen om Danmark under Den Kolde Krig.«

Det er kloge ord af Venstres formand; ord som jeg helt og fuldt ud kan tilslutte mig. De ord fortjener at blive husket, og det er også derfor, jeg i dag gerne vil rette en tak til de partier, der har valgt at stå bag forslaget og påtage sig det nødvendige ansvar, sådan som Venstres og De Konservatives søsterpartier har gjort i Norge og nu også ser ud til at ville gøre i Sverige.

Der er en tendens til, at vi ønsker at få beskrevet Den Kolde Krigs historie så tæt på nutiden, at vi har sikkerhed for at få nuancerne med – også i form af udsagn fra nulevende, der kan være med til at kaste lys over ting, der ellers alene vil kunne kastes lys over gennem skriftlige kildematerialer. Vi ved, al den stund at vi taler om efterretningsvirksomhed, at det vil være væsentligt i forbindelse med at skrive Den Kolde Krigs historie – ikke alene PET's historie, men også historien om dem, der berettiget blev udsat for PET's overvågning – og det er derfor, balancen nu er skabt i lovforslaget.

Det er ikke en ensidig undersøgelse af PET; det er en undersøgelse af, om PET har evnet at overholde regler og retningslinjer, men det er også en beskrivelse af de grupperinger af ideologisk-politisk karakter, som fandtes under Den Kolde Krig, og det er et forsøg på at få kastet lys over det berettigede i, at PET interesserede sig for deres virksomhed. Det mener jeg vi gør nu.

Ved at stemme for forslaget påtager vi os et ansvar af hensyn til befolkningens ønsker om at få klarhed og gennemsigtighed, men også af hensyn til Politiets Efterretningsstjeneste, så den har en fair chance for at få lagt Den Kolde Krig bag sig og en fair chance for at kunne komme ind i det næste årtusinde, hvor Den Kolde Krig ikke skal præge Efterretningsstjenestens image.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan berolige med, at det er en kort bemærkning til justitsministeren.

Justitsministeren var så venlig under debatten tidligere på eftermiddagen at gøre sig umage med at forklare sit standpunkt. Det siger jeg tak for og synes til gengæld, at jeg på allerkorreste formel vil gøre det samme for vort vedkommende.

Efter det, jeg har hørt justitsministeren sige, har vi i virkeligheden et valg mellem to ting, og den situation står man jo så tit i: på den ene side at få en dybtgående og langt tilbagegående, grundig undersøgelse, og på den anden side at blive ved med at have en PET, der også kan fungere i fremtiden.

Det valg kan være svært nok, og CD ser altså sådan på det, at det er vigtigere for os at have det, som justitsministeren sagde den 3. juni i fjor, at man nok ikke kunne få, hvis man skulle lave en undersøgelse, nemlig en fortsat velfungerende PET. For os er det altså vigtigt – og vi mener, det også er det for samfundet som helhed, for alle partier og alle afskygninger af opfattelser – at vi har en velfungerende, statslig PET, at vi prioriterer den højest.

Men da vi altså ifølge justitsministeren ikke kan få begge dele, må vi altså prioritere, og vi prioriterer altså sådan, som jeg har beskrevet. Det er også forklaringen på, hvorfor vi ikke kan give vores stemme.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg håber, hr. Arne Melchior tænker over det endnu en gang, for jeg synes, at der siden de indlæg, vi tidligere har hørt fra hr. Melchior, er sket et vist ryk i positiv retning.

Hr. Arne Melchior underkender ikke det grundlag, vi nu taler om for en undersøgelse, og det er jeg glad for. Hr. Melchior bør også tænke på, at der er stillet ændringsforslag fra min side, som hr. Melchior kan stemme for, og som begrænser undersøgelsen til året 1989. Det er det, der gør, at jeg med rette kan sige, at jeg kan tage et ansvar som justitsminister for at have en aktiv efterretningsstjeneste – også i de kommende år, hvor undersøgelsen bliver udført seriøst, grundigt og inden for den retssikkerhedsmæssigt ordentlige ramme, som medarbejdere i PET i den pågældende periode fortjener.

Hvis hr. Arne Melchior vil lade tvivlens nådegave, som har været nævnt nogle gange, komme til sin ret her, kan hr. Arne Melchior fjerne den sidste rest af den argumentation, han har ført frem i dag for ikke at stemme for lovforslaget, at stemme for ændringsforslaget, som stopper undersøgelsen ved året 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.